Dane aktualne na dzień: 29-03-2024 07:14

Link do produktu: https://www.fraida.pl/ezoteryka-astralna-w-ciele-astralnym-poza-smierc-p-1534.html

Ezoteryka astralna. W ciele astralnym poza śmierć

Cena	**19.90 zł**
Dostępność	**niedostępny online - sprawdź w sklepie stacjonarnym**
Numer katalogowy	**9788373772175**
Kod EAN	**9788373772175**
Producent	**Studio Astropsychologii**
Autor	**Paweł Karwat**

Opis produktu

"Autor tej książki poświęcił szereg doświadczeń ezoterycznych na to, by osiągnąć wiedzę o najbardziej frapującym pytaniu człowieka: co może nas spotkać kiedy stąd odejdziemy? Często myślimy w oderwaniu od otaczających nas warunków - myślimy teoriami a nie realiami. Gdybyśmy poeksperymentowali w tych okolicznościach, w których żyjemy, odkrylibyśmy zdolność do podróży astralnych i zarazem zrozumieli na czym polega dalsza egzystencja, gdy ciało fizyczne się rozpadnie. O sposobach takiej racjonalnej praktyki ezoterycznej informuje niniejsza książka".

Spis treści:

Od Autora 9
Rozdział 1.
Rozpoznawanie ciała astralnego 15
Pamięć; Intelekt; Wola; Techniki
Rozdział 2.
Ku astralnej podróży 33
Wizualizacja; Imaginacja; Oczyszczenie; Relaksacja;
Eksperymentalizm; Technika; Czy podróż astralna jest błaha i nudna?; Czy wędrówki astralne szkodzą?
Rozdział 3.
Tu i teraz 49
Dar codzienności; Czakry; Skutki uboczne; Grupa praktykujących
Rozdział 4.
Rzeczywistość ciała astralnego 61
Pierwszy rzut oka; Niskie poziomy astralne; Średnie poziomy astralne;
Wyższe poziomy astralne; Porządek doświadczenia
Rozdział 5.
Psychologia astralna 69
Czym jest ezoteryka?; Rozwój subtelny i duchowy; Witalizacja uczuć;
Przeciw zabobonom; Poczucie własnej wartości; Istota nieszczęścia;
Zwycięstwo emocjonalne; Afirmacje; Prawdziwa pewność siebie;
Chorobotwórcze iluzje
Rozdział 6.
Zjawiska jasnowidzenia 89
Wczoraj, dzisiaj i jutro; Ku przeszłości; Ku teraźniejszości;
Ku przyszłości
Rozdział 7.
Kultura, a życie astralne 95
Etyka; Czynniki fizyczne; Siły odzewnętrzne; Egotyzm a egoizm
Rozdział 8.
Uzdrawianie 109
Lekarz wewnętrzny; Leczenie na odległość; Leczenie na miejscu;
Uwagi; Technika „nagłe wyzwolenie”
Rozdział 9.
Ezorcyzm i egzorcyzm 115

Ezorcyzm, a egzorcyzm; Jak dochodzi do ezorcyzmu?;
Sztuka egzorcyzmowania; Otwieranie trzeciego oka;
Sztuka odprowadzania; Czym jest „poziom”?;
Kto może dokonywać odprowadzeń?; Metoda odprowadzania;
Wpływ zmarłych na żywych; Czy jestem ezorcystą?;
Kandydaci na „lokatorów”
Rozdział 10.
Partnerstwo ezoteryczne 129
W głębię miłości; Powrót do poprzedniego wcielenia;
Egotyzm miłości; Mądre zachowania płciowe
Rozdział 11.
Zasada równowagi 135
Kontrola umysłu; Oddziaływanie ciała fizycznego;
Oddziaływanie ciała eterycznego; Oddziaływanie innych ciał astralnych; Egregory; Nierozsądne przekonania i praktyki;
Przedmioty naszych marzeń; Błąd niemądrych ludzi; Medytacyjny sens równowagi;
Technika równoważenia astralnego
Rozdział 12.
Humanizm astralny 153
Kto jest wielki?; Miłość otwierająca czakry; Przejście między wymiarami; Esencja pamięci; Błędy; Religia po astralnemu;
Racjonalny pogląd na śmierć
Zakończenie 167

Fragment:

Ku astralnej podróży

Wizualizacja

Opanowanie rozpoznawania ciała astralnego spośród innych ciał to wspaniały wstęp do podróży astralnej, czyli doświadczeń poza ciałem. Kiedy już ożywimy swoją pamięć, wpłyniemy w ten sposób na swoją świadomość, zjednoczy się ona z naturą naszego ciała astralnego, przeniknie nim. Wówczas będziemy mogli wysyłać swoje ciało astralne poza fizyczne korzystając z wizualizacji.
Wizualizacja, o której tu mowa, nie ma nic wspólnego z fantazją, dotyczy obiektywnego świata. Bardzo wielu badaczy uważa, że świat astralny jest subiektywny, że wszystko w nim jest złudzeniem. Warunki świata astralnego pozwalają na tworzenie myślokształtów, ale są one realne tak samo, jak nasze ciała fizyczne i przedmioty, które nas otaczają, są rzeczami tego samego rodzaju. Przedmioty astralne buduje materia, składają się z astralnych atomów. W ten sposób, doświadczając świata astralnego, przeżywamy prawdziwe doznania. Możemy spotkać tam ludzi, podać im dłoń i porozmawiać, dowiedzieć się kim są i dlaczego zmarli. Na poziomie eterycznym ciało astralne potrafi oblec się w materię eteryczną i sprawić, iż zaobserwujemy zjawiska fizyczne np. za oknem, co da się empirycznie sprawdzić, kiedy przez nie wyjrzymy. A wchodząc głębiej, dostrzeżemy astralne odpowiedniki przedmiotów.
Wizualizacja otwiera dostęp do świata astralnego, jest dotarciem do jego wymiaru.
Wizualizacja to spostrzeżenie planu astralnego. Można mówić o tym „zwykłe widzenie”, gdyż niczym się nie różni od fizycznego, świat jest widziany w ten sam sposób. Niemniej słowo „wizualizacja” nabiera sensu z powodu tego, iż musimy niejako przenieść swoją świadomość na płaszczyznę astralną. Nie jest to jednak wytworzenie czegoś, ale aktualizacja świadomości w ciele astralnym.
Świadomość astralna manifestuje się wtedy, gdy wizualizujemy. Dlatego wiele osób zauważa problem w dotarciu do swojego ciała astralnego, gdyż nie pojmuje znaczenia wizualizacji. Chcą działać w ciele astralnym bez wizualizowania, bez zogniskowania w nim świadomości, czucia go i jego środowiska. Powód tego jest taki, iż przywykły one do świadomości fizycznej, stąd nie znają zasady wizualizacji. W ciele fizycznym wszystko wydaje się być oczywiste: otwieramy oczy i pojawiają się obrazy. W ciele astralnym jednak najpierw trzeba w nie „wejść”. Nie oznacza to, iż w nim nie jesteśmy, ale nasza świadomość wymaga wizualizacji. Musi ona oderwać się od warunków fizycznych na tyle, by wczuć się w warunki astralne, a stan ten oznacza wizualizację.
Wizualizacja jest po prostu poznaniem nadzmysłowym. Działa jak pryzmat światła, jak snop z latarki. Kiedy zwracamy swoją świadomość ku wnętrzu, wówczas wizualizujemy. Nie jest to jednak pamięć, lecz wyłom w pamięci. Tak, jak chcąc rozpoznać swoje ciało astralne, posługujemy się pamięcią, chcąc zacząć w nim działać, musimy spojrzeć przed siebie, stworzyć wyłom za pomocą wizualizacji.
Nikt z nas nie działa w świecie fizycznym, będąc świadomy, jedynie swojego ciała fizycznego. Podobnie działanie astralne wymaga wyłamania się z formy ciała i wyjścia ku światu astralnemu. A formą ciała astralnego jest pamięć. Wizualizacja, chociaż odbywa się w środowisku wspomnień, nie jest tym samym co pamięć, to skupienie uwagi.

Imaginacja

„Pokarmem” czy też „paliwem” wizualizacji jest jednak pamięć, a dokładniej jej odmiana, imaginacja. Imaginacja działa na wizualizację jak płachta na byka. Imaginacja jest tą formą pamięci, która nie tyle odnosi się do czasu, ile przestrzeni. Chociaż imaginowane przedmioty są zbudowane ze wspomnień, które podlegają czasowi, nie to stanowi ich istotę.
Dla przykładu przypomnijmy sobie jakiś mały przedmiot. Wymaga to odtworzenia jego struktury czasowej, bowiem oprócz obrazu istnieje w naszych uczuciach pojęcie czasu. Ten sam przedmiot imaginowany odbierany jest przez uczucia jako pozbawiony czasu, a charakteryzujący się tylko przestrzennością. Różnica tkwi w pojęciach „czas”, „przestrzeń”, a zachodzi w naszych uczuciach, czyli w ciele astralnym i dlatego ma znaczenie dla wędrówek astralnych.

Inny przykład. Kiedy wychodzimy z domu do miasta, kierujemy się imaginacją. Nikt z nas nie odtwarza przedmiotów lub osób w szczegółach, nie czujemy, że one były takie, jakimi je sobie przypominamy wczoraj, a teraz są inne. Widzimy je jako imaginacje, jako idee. Na podstawie tych imaginacji, idei, działamy w świecie fizycznym, wybieramy kierunek i miejsce spaceru, kiedy na niego wyruszamy. Wykorzystując je, możemy również poruszać się w świecie astralnym. Nie zastanawiamy się wówczas czy imaginowany przedmiot, miejsce, sytuacja, które chcemy odwiedzić w ciele astralnym, są w teraźniejszości takie, jak nam się wydaje. Projektując wspomnienie czasowe, projektujemy je jako wspomnienie czegoś minionego, a tutaj, w imaginacji korzystamy ze wspomnienia, ale modyfikujemy je, przekształcamy z czasowego w przestrzenne.
Przypomina to oszukiwanie ciała astralnego, że to, co imaginujemy istnieje naprawdę, ale tak nie jest. Imaginacja to raczej prowokacja do tego, aby opuściło ono ciało eteryczne i skierowało się poza nie. I ono to zrobi, jeśli tylko nauczymy się imaginacji.
Imaginacja wynika z naszej pamięci, składa się z naszej pamięci, ale może przybierać różne wariacje. Wspomnienie czasowe odpowiada ściśle formie, którą zapamiętaliśmy. Wspomnienie czasowe niekoniecznie nadaje się do użycia go w celu podróży astralnej, gdyż jest na to zbyt sztywne i może cementować świadomość. Natomiast imaginacja szybko może zostać zastąpiona przez prawdziwe doświadczenie astralne, jest bowiem płynna, nie chwyta się szczegółów, warunkuje ją przestrzeń, a nie czas. Zapewne nie ma idealnych wspomnień czasowych, każde z nich zostaje w jakiś sposób zniekształcone. Niemniej, ich tendencją jest trzymać się sztywno zapamiętanej formy, zaś imaginacja ukazuje się twórczo.
Liczy się stosunek, jaki przejawiamy względem pamięci. Kiedy jest on taki, iż doznajemy jej w charakterze czasowym, to wyraźnie przeżywamy, że wspominane wydarzenia miały miejsce kiedyś i ciało astralne tak je emocjonalnie traktuje, co nie prowokuje go, by w ich kierunku podążyło. Lecz gdy zwracamy się do nich jak do istniejących aktualnie, ono się wzrusza i udaje się w ich stronę. Idzie sprawdzić czy są one rzeczywiste i wówczas, opuszczając ciało eteryczne, dociera do astralnego doświadczenia i przenosi tam wiele naszej świadomości.
Warunkiem jest oczywiście, aby imaginacja dotyczyła czegoś albo kogoś, kto istnieje przestrzennie, do kogo wiemy, że możemy dotrzeć fizycznie. Ciało astralne nie jest nielogiczne, dla niego A jest A, B jest B. Chcąc imaginować yeti, najczęściej nie ruszy się ono nawet o milimetr, lecz oddając się imaginacji matki, która mieszka na drugim końcu miasta, zechce wybrać się w podróż do jej domu i zobaczyć, jak się miewa.

ISBN: **83-7377-217-0**
liczba stron: **176**
format: **A5**
oprawa: **miękka**